

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

почуваються більш впевнено під час виконання маніпуляцій у реальних клінічних умовах. Окрему категорію симуляційних методів складають клінічні симуляційні сценарії, які забезпечують моделювання складних клінічних ситуацій, вони дозволяють студентам аналізувати клінічні дані, приймати рішення та оцінювати наслідки своїх дій безпосередньо відразу після відпрацювання під час дебрифінгу.

Запровадження цих технологій не лише покращує якість навчання, а й позитивно впливає на емоційний стан студентів, допомагаючи зменшити страх перед клінічною практикою. Важливою перевагою є також те, що викладачі можуть одразу коригувати дії студентів, що сприяє швидшому засвоєнню матеріалу та формуванню більш стійких практичних навичок.

Висновок: Симуляційні методи навчання стали невід’ємною частиною підготовки майбутніх лікарів, оскільки вони не лише підвищують ефективність засвоєння знань, а й формують стійку внутрішню мотивацію студентів. Широке впровадження імітаційних технологій є необхідним кроком у підготовці висококваліфікованих лікарів, адже такі методи не тільки покращують технічні навички, а й формують комунікативну компетентність, командну роботу та здатність до прийняття рішень у критичних ситуаціях.

Список використаної літератури:

1. Ковальова О. Впровадження імітаційних технологій у медичній освіті // Неперервна професійна освіта: теорія і практика. — 2019. — № 1. — С. 36–41.
2. Моцюк Ю. Б., Остафійчук С. О., Басюга І. О. Використання симуляційних методів навчання у вивченні дисципліни «Акушерство та гінекологія» // Медична освіта. — 2023. — № 3. — С. 73–78.
3. Баранова І. В., Ілюк І. А., Постовітенко К. П. Мотивація до навчання — запорука ефективності сучасної медичної освіти // Медична освіта. — 2019. — № 2. — С. 55–60.
4. Бичков С., Цівенко О., Черкова Н., Душик Л. Аналіз досвіду симуляційного навчання у формуванні готовності майбутніх лікарів до практичної діяльності // Актуальні проблеми сучасної медицини. — 2022. — № 9.

ОСОБЛИВОСТІ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ПРИФРОНТОВОГО РОЗТАШУВАННЯ УНІВЕРСИТЕТУ

Ольховська О.М., Колесник Я.В.

Харківський національний медичний університет, м. Харків

Вступ. На сучасному етапі розвитку України спостерігається зростання випадків інфекційної патології, особливо серед дітей, що обумовлено багатьма факторами, передусім — війною, міграцією населення, компактним перебуванням тимчасово переміщених осіб, порушенням строків проведення специфічної профілактики та інше. Допоки триватиме війна, зберігатимуться передумови для виникнення спалахів високо контагіозних інфекційних та паразитарних хвороб [1]. Тому викладання дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби», оволодіння студентами практичними навичками, методами своєчасної діагностики, лікування та ефективної профілактики епідемічних хвороб набуває особливого значення та є невід’ємною частиною навчання і виховання майбутніх лікарів задля подальшого зниження захворюваності і смертності населення. Через прифронтове розташування, Харківський національний медичний університет із перших днів війни перейшов на дистанційну форму навчання студентів, до якої був повністю готовим ще із часів епідемії COVID-19. Після незначного покращання безпекової ситуації в регіоні, була впроваджена змішана форма, яка дала можливість очного спілкування зі студентами, проведення практичних семінарів та занять у симуляційному центрі. Саме симуляційний центр університету дає можливість студентам оволодіти практичними навичками та вміннями, які в мирні часи опановували переважно на клінічних базах університету.

Наявність різноманітного обладнання, муляжів, фантомів, манекенів, комп’ютерних технічних засобів, використання методу стандартизованого пацієнта (в якості якого нерідко виступає сам викладач) та багато іншого дає змогу здобувачам насамперед оволодіти практичним навичками надання невідкладної допомоги (забезпечення венозного доступу, інкубація трахеї, промивання шлунка, непрямий масаж серця, штучна вентиляція легень та інше). Можливість повтору будь-якої маніпуляції сприяє доведенню її до автоматизму, надає студентові впевненості та підготовленості до зустрічі з реальним пацієнтом. Використання рольової гри, вирішення ситуаційних завдань, «спілкування» зі стандартизованим пацієнтом забезпечує набуття студентами соціальних навичок (Soft skills), передусім — комунікативних, вміння працювати в команді, відстоювати свою точку зору, розвивати критичне мислення [2]. Водночас, колективне обговорення реальних клінічних ситуацій, взаємодія і координація серед студентів під керівництвом викладача наближає здобувача до клінічної практики, висвітлює різноманіття життєвих ситуацій, з якими в майбутньому може зіткнутися студент. Усе це стає суттєвим поштовхом для самовдосконалення, підвищення рівня внутрішньої мотивації студента,

розвитку лідерських навичок, його конкурентоспроможності на ринку праці. Вкрай важливим є чітка постановка завдання і визначення об'єктивних критеріїв оцінювання [3]. У реалізації освітньої програми під час навчання в симуляційному центрі особливу увагу приділяється самостійній роботі здобувачів, яка проводиться під керівництвом викладача. Здобувач у будь-який час (після погодження з викладачем часу) може в індивідуальному порядку відпрацювати необхідні для нього маніпуляції.

Підтримка симуляційного навчання студентів забезпечено сучасним навчально-методичним дидактичним матеріалом, відеороликами, презентаціями та відеолекціями, які представлено в університетській бібліотеці, на сторінках електронної системи MOODLE. Завдяки внутрішньо університетським електронним засобам забезпечено активний зворотній зв'язок зі студентами. Такий вид роботи сприяє максимальній відповідності вимогам освітньо-кваліфікаційної характеристики.

Однак, залишається немало питань, які потребують подальшого вирішення. В умовах постійної загрози з боку ворога, ракетних обстрілів задля безпеки проведення практичних занять зі здобувачами необхідно збільшувати площі приміщень-бомбосховищ, які б давали можливість розташування технічних засобів навчання. Вищим навчальним закладам медичного профілю необхідно продовжувати роботу щодо придбання нових високотехнологічних манекенів, розвивати й поширювати технології з використанням штучного інтелекту. За таких умов більша кількість студентів мала б можливість одночасно проходити симуляційне навчання, не виникало б скупчення великої кількості студентів у замкнутому просторі. Необхідне вирішення проблеми й на державному рівні — при кожній багатопрофільній клінічній лікарні мусять бути бомбосховища з умовами безпеки як для пацієнтів, так і лікарів. А це, так само, надавало б можливість проходження клінічної практики студентам медичних вишів, залучення до процесу навчання традиційного класичного принципу медицини — робота біля ліжка хворого.

Список використаних джерел:

1. О.Волосовець, Г.Бекетова, С.Гур'єв, А.Волосовець, А.Кузьменко, І.Логінова, О.Черній. (2024). Вплив війни та пандемії COVID-19 на показник смертності дітей у віці до 1 року в Україні. Неонатологія, хірургія та перинатальна медицина, 14(4(54)), 6–14. <https://doi.org/10.24061/2413-4260.XIV.4.54.2024.1>

2. Y.B. Motsiuk, S.O. Ostafiyuk, I.O. Basiuha. (2023). Використання симуляційних методів навчання у вивченні дисципліни «Акушерство та гінекологія». Медична освіта, 3, 73–78.
3. I.R White, T.M. Pham, M. Quartagno, T.P. Morris. (2024). How to check a simulation study. International Journal of Epidemiology, Vol. 53, Issue 1, dyad134, <https://doi.org/10.1093/ije/dyad134>

ВПЛИВ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА РОЗВИТОК МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Павлюк В.Г., Смандич В.С.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Навчання на основі моделювання з'явилося як трансформаційний підхід до медичної освіти, що значно покращує досвід навчання та клінічну компетентність медичних працівників. Типи моделювання, які використовуються сьогодні, включають високоточні манекени, середовища віртуальної реальності, стандартизованих пацієнтів і гібридне моделювання. Ці методи пропонують студентам безпечне та контрольоване середовище для практики та вдосконалення технічних та нетехнічних навичок, зрештою покращують безпеку пацієнтів та клінічні результати.[1]

Мета: ця стаття має на меті визначити основні напрями впливу на розвиток медичної освіти за допомогою симуляційних методів навчання

Основна частина. З розширенням медичних знань охорона здоров'я ставала все більш складною, потреба в стандартизованих, відтворюваних методах навчання стала очевидною. Використання симуляції в медичній підготовці бере свій початок у 1960-х роках, коли було розроблено Resusci Anne, манекен, призначений для відпрацювання серцево-легеневої реанімації (СЛР). Відтоді технологія моделювання різко просунулася вперед, охоплюючи багато моделей, включаючи високоточні манекени, середовища віртуальної реальності (VR), стандартизованих пацієнтів і гібридне моделювання.[2] Ці інструменти дають змогу здобувачам освіти практикувати та опановувати різноманітні клінічні навички, від базових процедур — до складних хірургічних технік. [2] Високоточні симулятори — це складні, реалістичні манекени, здатні імітувати різні фізіологічні реакції та захворювання.[3] Ці симулятори дають змогу відпрацьовувати такі процедури, як інтубація з введенням ендотрахеальної трубки та вдосконалення підтримки життя в реалістичних умовах. Дослідження